

บทที่ 3
วัสดุอุปกรณ์ สารเคมี และ วิธีการวิจัย

อาหารเลี้ยงเชื้อ

เป็นอาหารเลี้ยงเชื้อจากบริษัท Merck (Germany) ได้แก่ Potato dextrose broth , Sabouraud dextrose broth, Glucose ,Polypeptone ,Yeast extract และ Agar

สารเคมีและวัสดุอุปกรณ์

Ethanol 95% (โรงงานสุรา องค์การสุรา กรมสรรพสามิตร ส่วนสารเคมีจากบริษัท Merck (Germany) ได้แก่ Nystatin, Methanol, Chloroform, Ethyl acetate, Dimethyl sulfoxide และ Iodine

วัสดุอุปกรณ์ ได้แก่

Paper disc	Filter paper Whatman No.1
------------	---------------------------

Spore color chart	Test tube
-------------------	-----------

Petri disc	Micropipette
------------	--------------

Digital vernier caliper	Microscope
-------------------------	------------

Autoclave	Reciprocal shaker
-----------	-------------------

Incubator	Test tube
-----------	-----------

pH meter	Beaker
----------	--------

Computer	Erlenmeyer flask
----------	------------------

Laminar flow	Magnetic stirrer
--------------	------------------

Steriomicroscope	Rotary evaporator
------------------	-------------------

Separating funnel	Vial
-------------------	------

Microtiter plate	TLC plate
------------------	-----------

TLC tank	Hand Lens
----------	-----------

Volumetric flask	ขวดเตี้ยมอาหารเลี้ยงเชื้อ Duran
------------------	---------------------------------

กล่องพลาสติกใสบรรจุตัวอย่างเห็ด

เครื่องอบผลไม้แห้งขนาดเล็ก (ใช้สำหรับอบตัวอย่างเห็ดเวลาอookภาคสนาม)

เชื้อยืนต์ทดสอบ

Candida albicans ATCC 90028

C. tropicalis

C. krusei

วิธีการวิจัย

1. ทำการสำรวจ รวบรวมตัวอย่างเห็ดป่าในเขตอุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้าทั้ง 3 ช่วงฤดู คือ ฤดูฝน ฤดูร้อน และฤดูหนาว บริเวณเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ จำนวน 17 จุด โดยการสุม ทำการบันทึกภาพด้วยกล้องถ่ายรูป บันทึกข้อมูลลักษณะทางสัณฐานวิทยาต่าง ๆ ทั้งลักษณะที่มีของเห็นได้ด้วยตาเปล่า และลักษณะที่เห็นภายใต้กล้องจุลทรรศน์ สภาพพื้นที่โดยการเก็บทราบตัวอย่างสองเดือนต่อ 1 ครั้ง จำนวนทั้งหมด 6 ครั้ง เป็นระยะเวลา 12 เดือน
2. ศึกษาการจัดจำแนกชนิดเห็ดป่า โดยศึกษาจากลักษณะรูปร่าง โครงสร้างต่างๆ ของดอกเห็ดขนาด สี กลิ่น ถิ่นกำเนิดอาศัย ของ fruiting body ลักษณะ Basidium สี รูปร่างสปอร์ รวมทั้งข้อมูลอื่นๆ ที่สำคัญที่ใช้ประกอบในการคีย์^(27-32, 39-48.50)
3. นำตัวอย่างเห็ดบางชนิดที่มีขนาดใหญ่ และมีเนื้อเยื่อหนาเพียงพอที่สามารถทำการแยกเส้นใย เพื่อเลี้ยงเนื้อเยื่อบนอาหารเลี้ยงเชื้อได้ แล้ว subculture ให้เป็นเชื้อบริสุทธิ์บนอาหารเลี้ยงเชื้อ Potato dextrose agar^(33,43)
4. ทำการเพาะเลี้ยงเส้นใยเห็ดบริสุทธิ์ที่สามารถแยกได้บางชนิด บนจานอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA แล้วบ่มที่อุณหภูมิห้องประมาณ 7-10 วัน ใช้ cork borer ตัดเป็นชิ้นขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 6 มิลลิเมตร แล้วถ่ายเข้าลงในอาหารเหลว PDB และ GYP ปริมาตร 30 มิลลิลิตร ที่บรรจุในขวดรูปทรงพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร บ่มเพาะเลี้ยงเส้นใยที่อุณหภูมิห้อง บนเครื่องขยายตัวมีความเร็ว 120 รอบต่อนาที เป็นเวลา 15 วัน จากนั้นกรองเอาส่วนน้ำเลี้ยง เก็บไว้ในตู้เย็น 4 องศาเซลเซียส สำหรับไว้คัดเลือกส่วนน้ำเลี้ยงของตัวอย่างเห็ดที่มีฤทธิ์ต้านแคนดิดา
5. ส่วนดอกเห็ดที่เก็บรวมได้ทั้งหมด หลังจากทำการศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาแล้วนำไปอบแห้งใน hot air oven ที่อุณหภูมิ 45 องศาเซลเซียส จนแห้งสนิท (ประมาณ 3-5 วัน) จากนั้น นำไปบดให้ละเอียดด้วย stone motorized grinder แล้วนำผงละเอียดไปสกัดด้วยตัวทำละลาย 3 ชนิด คือ methanol , Ethyl acetate และ chloroform 2.5 กรัม/100 มิลลิลิตร (W/V)^(25,34) จากนั้นกรองเอาส่วน organic solvent เก็บไว้ในตู้เย็น 4 องศาเซลเซียส สำหรับไว้คัดเลือกตัวอย่างเห็ดที่มีฤทธิ์ต้านแคนดิดา
6. นำส่วนที่ได้จากข้อ 4 และ 5 ของตัวอย่างเห็ดแต่ละชนิด มาทดสอบฤทธิ์ยับยั้งการเจริญของเชื้อแคนดิดา แล้วทำการทดสอบฤทธิ์ต้านแคนดิดา โดยวิธี agar paper disc diffusion method⁽³⁵⁾ ใช้เชื้อทดสอบยีสต์ 3 สายพันธุ์ คือ *Candida albicans*, *C. krusei* และ *C. tropicalis*
  - 6.1 โดยทำการถ่ายเชื้อทดสอบจาก stock culture แต่ละชนิด มาเพาะเลี้ยงใน Petri disc ที่บรรจุอาหารเลี้ยงเชื้อ Sabouraud dextrose agar (SDA) เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

6.2 จากนั้นถ่ายเชื้อทดสอบในหลอดทดลองที่บรรจุอาหารเลี้ยงเชื้อ Sabouraud dextrose broth (SDB) ปริมาตร 10 มิลลิลิตร ทำการบ่มเชื้อทดสอบที่อุณหภูมิห้องบนเครื่องขยายตัวความเร็ว 120 รอบต่อนาที เป็นเวลาประมาณ 18-20 ชั่วโมง

6.3 ทำการตรวจจำนวนเซลล์ที่ได้จากข้อ 6.2 ด้วย Hemacytometer และทำการเจือจาง cell suspension ด้วย SDB ให้มีปริมาณเซลล์ ใน cell suspension สูดท้ายประมาณ 1×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร

6.4 นำ cell suspension ที่ได้จากข้อ 6.3 มาเกลี่ย (swab) บนจานอาหารเลี้ยงเชื้อ SDA นำสารสกัดของเห็ดแต่ละชนิดที่ได้ในขั้นตอนที่ 4 และ 5 ปริมาตร 15 ไมโครลิตร ไปหยดลงบน paper disc (ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 6 มิลลิเมตร) ที่ผ่านการทำให้ปราศจากเชื้อแล้ว

6.5 จากนั้นวาง Paper disc ที่ได้หยดสารละลายสารสกัดเห็ดแล้ว ปล่อยทิ้งไว้ให้แห้งใน chamber ของ Laminar flow แล้วนำ Paper disc เหล่านี้ มาวางบน Petri disc ที่บรรจุอาหารเลี้ยงเชื้อ Sabouraud dextrose agar (SDA) แล้วทำการบ่มในตู้บ่มที่อุณหภูมิ 30°C เป็นเวลา 24-48 ชั่วโมง ทำการบันทึกผล วัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของวงใส (clear zone หรือ inhibition zone) ที่เกิดขึ้นด้วย digital vernier caliper มีหน่วยเป็นมิลลิเมตร

7. ทำการทดสอบมาตรฐาน MIC (Minimal Inhibitory Concentration) ของสารสกัดหมายที่แยกได้ โดยวิธี broth dilution method⁽¹⁵⁾

7.1 โดยคัดเลือกสารสกัดเห็ดที่ให้ผลการทดสอบที่ดีที่สุด มาหาค่าความเข้มข้นต่ำสุดของสารสกัดเห็ดที่มีฤทธิ์ในการรับยั้งการเจริญของเชื้อทดสอบ โดยทำการเตรียมสารสกัดเห็ดที่ได้จากข้อ 4 และ 5 มาทำให้แห้งโดยใช้ rotary evaporator เพื่อให้ได้ crude extract และจึงนำ crude extract มาละลาย ด้วยน้ำกลั่นให้มีความเข้มข้น 100 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร และผสมกับอาหารเลี้ยงเชื้อ SDB ที่มีความเข้มข้นสองเท่า ที่บรรจุในหลอดทดลองมีปริมาตร 1 มิลลิลิตร จำนวน 1 หลอด (หลอดที่ 1) จากนั้นเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อ SDB ที่มีความเข้มข้นปกติ และมี cell suspension ของเชื้อทดสอบอยู่ประมาณ 1×10^8 เซลล์ต่อมิลลิลิตร อีกจำนวน 8 หลอดๆละ 1 มิลลิลิตร รวมหลอดทดลองทั้งหมดมี 9 หลอด

7.2 ทำการถ่ายสารละลายจากหลอดทดลองที่ 1 ลงในหลอดทดลองที่ 2 ที่บรรจุอาหารเลี้ยงเชื้อ SDB ที่มีความเข้มข้นปกติ และมี cell suspension ของเชื้อทดสอบอยู่ประมาณ 1×10^8 เซลล์ต่อมิลลิลิตร ปริมาตร 1 มิลลิลิตร เขย่าหลอดทดลองด้วย vortex จากนั้น ถ่ายสารละลายจากหลอดทดลองที่ 2 ปริมาตร 1 มิลลิลิตร ลงในหลอดทดลองที่ 3 เขย่าหลอดทดลองด้วย vortex ทำเช่นเดียวกันนี้ไปต่อเนื่องจนถึงหลอดที่ 8 และถ่ายสารละลายจากหลอดที่ 8 ทิ้งไป 1 มิลลิลิตร ดังนั้น จะได้ความเข้มข้นของสาร

สกัดเห็ดลดลงครึ่งหนึ่งในแต่ละหลอดทดลอง และหลอดที่ 9 เป็นหลอดควบคุมที่มีเฉพาะเชื้อทดสอบอย่างเดียว การปฏิบัติต้องทำด้วยความระมัดระวังโดยใช้เทคนิคปลอดเชื้อ (Aseptic technique) ในทุกขั้นตอน

7.3 นำชุดหลอดทดลองนี้ทั้ง 9 หลอดไปปั่นที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง แล้วตรวจเช็คการเจริญของเชื้อทดสอบโดยการดูความชุ่นที่ความเข้มข้นต่างๆ ของแต่ละหลอดทดลอง บันทึกระดับความเจือจางของสารสกัดเห็ดสูงสุดที่ไม่มีการเจริญของเชื้อทดสอบหรืออาหารเลี้ยงเชื้อไม่ชุ่นเป็นค่า MIC

8. นำสารสกัดเห็ดที่ให้ผลการทดลองดีที่สุดในการทดลองขั้นตอนที่ 6 มาทำการแยกสารด้วยเทคนิค โครมาโตกราฟแบบแผ่นบาง (Thin layer Chromatography, TLC)⁽³⁰⁾ และตรวจสอบ active fraction ของสารสกัดเห็ดที่แยกได้โดยวิธี Bioautography

8.1. spot ตัวอย่างสารละลายสารสกัดเห็ดบนแผ่นกระดาษ TLC ที่เคลือบด้วย silica gel ทำหน้าที่เป็น stationary phase นำผ่าน TLC หย่อนลงใน chamber ที่มีส่วนผสมของสารละลายที่ทำหน้าที่เป็นเฟสเคลื่อนที่ (mobile phase) คือ chloroform : methanol 10:1 อย่างช้าๆ ในแนวตั้ง ด้วยความระมัดระวัง โดยให้มีหยดสารสารสกัดเห็ดอยู่เหนือระดับสารละลายของเฟสเคลื่อนที่ ปิดฝา chamber แล้วรอจนสารละลายเคลื่อนที่ถึงระดับที่ต้องการ คือประมาณ 0.5 ซม. จากขอบบนของแผ่น TLC ตำแหน่งนี้เรียกว่า solvent front ยกแผ่น TLC ออก วีบทำเครื่องหมายตรง solvent front ปล่อยทิ้งไว้ให้แห้ง 2 – 3 นาที ทำการบันทึกผลตำแหน่งสารจากกราฟนำไปส่องด้วยแสงตราไฟโอลेट แล้วทำเครื่องหมายรอบจุดที่บันทึก แล้ว/หรือ สเปรย์ด้วยสารละลายไอกอีน บันทึกระยะทางที่สารเคลื่อนที่ แล้วคำนวณค่า Rf แต่ละ fraction ที่แยกได้

8.2 การตรวจสอบ active fraction ของสารสกัดเห็ดที่แยกได้โดยวิธี Bioautography โดยการนำ cell suspension ที่มีความเข้มข้นของเซลล์เท่ากับ 1×10^6 เซลล์/มิลลิลิตร ของเชื้อทดสอบแต่ละชนิด 3 มาเกลี่ย (swab) บนจานอาหารเลี้ยงเชื้อ SDA และนำแผ่น TLC ที่หยดสารละลายสารสกัดเห็ด และผ่านการชำระด้วย mobile phase และปล่อยทิ้งไว้ให้ mobile phase แห้งสนิทแล้ว วางบนจานอาหารเลี้ยงเชื้อ SDA โดยให้ด้านที่เคลือบด้วย silica gel ติดกับผิวน้ำอาหารเลี้ยงเชื้อ ทิ้งไว้ประมาณ 30 นาที แล้วยกแผ่น TLC ออก นำจานอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีรอยของสารตัวอย่างเห็ดแต่ละ fraction อยู่ ไปปั่นในตู้บ่มอุณหภูมิ 30°C เป็นเวลา 24-48 ชั่วโมง ทำการบันทึกผลโดยการตรวจดูวงใส (clear zone หรือ inhibition zone) ที่เกิดขึ้นในแต่ละ fraction